

kastede deres Formuer i det atlantiske Ocean, men tværtimod med Omhu tog Vare paa dem. Og saaledes laa de da hen og trivedes og formerede sig." Det forekommer mig, at denne Skildring er meget passende, ogsaa i vore Dage. Den rammer aldeles nøjagtig den Rædsel, der har taget Arbejdsgiverne her i Landet for 8 Timers Arbejdsdagens Indførelse, og de Forsøg, de nu gør for at slippe af med den igen, slippe af med, hvad de i Kraft af Udviklingen og Revolutionen i Europa blev nødt til at gaa med til.

Det eneste Argument, der har været fremført for, at man kunde komme til at gaa bort fra 8 Timers Arbejdsdagen, er det af det ærede Medlem Hr. Drachmann fremførte, at der kunde komme en Konkurrence fra Japan og Indien. Jeg maa maaske tillade mig at anføre et Par Tal, der synes at vise, at denne Konkurrence i alt Fald ikke foreløbig har Udsigt til at blive overvældende. Der indførtes fra Japan i 1917 Varer for 1 028 000 Kr. Det er ikke nogen stor Sum og kan ikke være af nogen som helst Værdi i den danske Husholdning, al den Stund Indførselen var over 1 082 Millioner. Fra britisk Indien blev der i 1917 indført for 5 433 000 Kr. Men heller ikke det repræsenterer nogen Kapital, der kan bevise, at nogen Frygt for en begyndende Konkurrence fra den Kant skulde være berettiget. I Statistikken for 1907 staaer der ikke noget om, at der er indført Varer fra Japan, og der staaer en ganske ubetydelig Post for Indførselen fra Sydøstasien; der er Indien ikke en Gang nævnt for sig selv. Der synes saaledes ikke at være noget hverken før eller efter Krigen, som tyder paa, at Konkurrencen derfra skulde blive overvældende, i hvert Fald ikke nu. Hvad den kan blive senere, ved hverken det ærede Medlem eller jeg, og det skal jeg ikke spaa om, men skulde der komme en saadan Konkurrence, vil den danske Industri ogsaa tage sig sammen og byde den en større Modstand, end den har gjort før.

I det hele er det ganske mærkeligt, at naar Industriens Repræsentanter optræder her, er der ikke een, der tror paa, at Storindustriens Direktører og Fabrikanter kan gøre noget som helst for at fremme Industrien. Der tales stadig om, at man endelig maa se at formindske Arbejdslønnen og forlænge Arbejdstiden. Det er det eneste Raad, man ved. Somme Tider tales der ogsaa om Toldbeskyttelse, hvad der dog ikke er Tale om her.

Men derudover har man ingen som helst Medicin. Jeg synes, at den bedste Medicin vilde være, om de Mænd, der sidder i Ledelsen for Storindustrien, virkelig viste deres Dygtighed og Initiativ og Idærigdom ved at arbejde Industrien frem, saa den kunde konkurrere med Udlandet. Hvorfor skal de ikke have Lov til det, og hvorfor tror Ordførerne fra den Side ikke i mindste Grad paa, at noget saadant er muligt? Er det, fordi det er daarligere Ledere, at de ikke tror paa det, der er det allernaturligste, nemlig at de animeres til at gøre noget alvorligt? Ganske vist sagde det ærede Medlem Hr. Drachmann i Gaar, at vi var en lidet initiativrig Nation, men jeg hørte ikke det ærede Medlem sige det om de store Industrirepræsentanter. Det var om Arbejderne, han sagde det. Det ærede Medlem nikker, det er altsaa rigtigt, men hvorfor sagde han det ikke om Industriherrerne? De hører ogsaa til den danske Nation, eller er det Arvefjenden, som ikke rigtig kan regnes med til Nationen? Hvis de hører med til Nationen, maa de have ikke blot dens Dyder, men ogsaa dens Lyder, og saa maa Bebrejdelsen ogsaa rettes mod dem med Opfordring til at tage sig sammen og udrette noget for den Industri, de er satte til at tjene.

Det ærede Medlem Hr. Drachmann talte ogsaa i Gaar om, at Kapitalen var for lille for Industrien. Hvis den er det, saa er det virkelig i Almindelighed Industriens egen Skyld. Thi under Krigen saavel som efter Krigen har den haft Lejlighed nok til at konsolidere sin Kapital, og hvorfor har man saa ikke i Stedet for at udbetale de store Dividender henlagt Kapital, saaledes at man kunde have Industrien konsolideret nu i de vanskelige Tider? Det havde været naturligt, om man havde gjort det, men man har ikke haft Syn for det; man har bare haft Syn for, at de størst mulige Dividender skulde udbetales. Naar man derfor tager med i Betragtning, som det ærede Medlem gjorde, at der er for lidt Kapital, saa viser det netop, at Ledelsen af Industrien her i Landet ikke har været i de rette Hænder; de har ikke forstaaet deres Besørgelsestid, og det ærede Medlems Bebrejdelse for Mangel paa Initiativ her i Landet maa ikke rettes til Arbejderne, der har gjort deres Pligt baade under og efter Krigen, men mod de Herrer Driftsledere, der ikke har forstaaet deres Tid og gjort deres Pligt.

Det, der foreligger om 8 Timers Ar-